Р Е Ш Е Н И Е
№ 2907

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 14 състав,** в публично заседание на 14.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Наталия Г Дринова, като разгледа дело номер **12012** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 160 от Закона за министерството на вътрешните работи, по повод жалбата от Т. Я. Д., против ЗАПОВЕД № з – 6871 от 11.09.2013 г. (л. 10 от делото), издадена от заместник- директор на Главна дирекция „Национална Полиция" - МВР, с която на оспорващия е отказано снемане на полицейска регистрация № 50759/16.02.1999 г. След обжалване по административен ред заповедта е била потвърдена от заместник – министър на МВР, с Решение № Із-2265/12.11.2013 г. (л. 7).

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван. В жалбата, насочена птвоначлано против решението на горестоящия орган и уточнена впоследствие, след указание от страна на Съда се твърди неправилност и незаконосъобразност на административния акт. Желае Съдът да отмени заповедта.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за законосъобразност на административния акт. Представя и писмена защита. Не заявява претенция за юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД, след като прецени приложените доказателства, приема за установено следното.

С искане (л. 24 от делото) от 29.07.2013 г., подадено чрез Областната дирекция на МВР – В. Т. Я. Д. е заявил желание да бъде заличена полицейската му регистрация, извършена на 16.02.1999 г. в 01 Районно управление на МВР – В., за деяние, квалифицирано по чл. 198 НК – грабеж, за което било образувано сл. дело № 215/1999

г. Постановена била и присъда по НОХД № 768/1999 г. по описа на РС – Варна, влязла в сила на 11.06.1999 г., като Т. Д. бил осъден за извършено престъпление по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК, като му било наложено наказание „обществено порицание“, понеже деянието е извършил като непълнолетен. Като взел предвид изготвеното след проверка становище на директора на ОД – МВР – В. (л. 23), директорът на Главна дирекция „Национална Полиция” – МВР издал оспорената заповед, с която отказал да снеме полицейската регистрация, с мотива, че реабилитацията е извън случаите, даващи основание (чл. 160, ал. 2 ЗМВР) за това.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Обжалваният административен акт е законосъобразен. Издаден е от компетентен орган, който се е съобразил с административнопроизводствените правила за издаване на акта и правилно е приложил относимите материалноправни разпоредби. Административнят орган е извършил необходимите проверки, с цел изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства и така е изпълнил задължението, което му предписва чл. 35 АПК. Установил е факта на настъпила реабилитация по право и е изложил мотиви, защо приема, че този факт не представлява основание за снемане на полицейската регистрация.

Не са налице основания за отмяна на оспорената заповед. Изразените с жалбата доводи не може да бъдат споделени.

Реабилитацията, като институт на наказателното право, според дефиницията на чл. 85, ал. 1 НК заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или с указ е установено противното. Хипотезите, при наличието на които реабилитацията настъпва по право, са очертани в чл. 86, ал. 1 НК. От друга страна, разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи дава право на полицейските органи да регистрират лицата, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Регистрацията е вид обработване на лични данни за тези лица и се осъществява при условията на този закон. Според чл. 160 ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред, а снемането може да бъде направено въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно, или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато: е извършена в нарушение на закона; наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс; е влязла в сила оправдателна присъда; лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; лицето е починало. Съпоставянето между цитираните текстове от НК с тези от ЗМВР сочи, че реабилитацията като цяло, що се касае до целите и правните последици се различава от полицейската регистрация. Заличаването на осъждането и отменянето за в бъдеще на последиците от него, освен че не е абсолютно, не предпоставя автоматично заличаване на полицейската регистрация. Предназначението на полицейската регистрация – използване за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред предполага наличие на други условия за нейното снемане, различни от тези, обуславящи настъпването на реабилитация. Видно е, че законодателят е

предпоставил снемането на полицейска регистрация единствено от наличието на обстоятелства, които не са имали за последица ангажиране на наказателна отговорност за лицето. Настъпването на тези обстоятелства (прекратено наказателно производство, влязла в сила оправдателна присъда, освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание) обуславя снемане на регистрацията, защото по същество е отпаднало основанието за извършването й, тъй като във връзка с повдигнато обвинение не е била постановена осъдителна присъда. Основанията за снемане на полицейска регистрация са определени в ал. 2 на чл. 160 ЗМВР изчерпателно. Сред тези основания липсва наличие на настъпила реабилитация и е недопустимо приложението на материалноправната норма на специалния закон да бъде разширявано по пътя на тълкуването. Компетентният полицейски орган не разполага с оперативната самостоятелност да тълкува специалния Закон разширително, като сам да преценява, дали да разпореди заличаване на регистрацията, извън очертаните хипотези.

В заключение, независимо, че жалбоподателят е реабилитиран със съдебен акт, за компетентния административен орган от МВР не съществува нормативно определено задължение, нито възможност, само на това основание, по своя преценка да „сneме" извършено по – рано регистриране на Т. Я. Д. като лице, което е било привлечено като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер и впоследствие осъдено от Съда, независимо от вида на наложеното наказание, независимо от това, че изпълнително деяние е било извършено в съучастие и предметът на престъплението (според твърдението на жалбоподателя) е бил с незначителна стойност. Административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените в чл. 160, ал. 2 ЗМВР предпоставки. Регистрацията е била извършена с цел защита на обществения ред. Законосъобразното използване на получените вследствие регистрацията лични данни се подчинява на установен, освен в ЗМВР ред, така също и на разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

Жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Т. Я. Д., против ЗАПОВЕД № з – 6871 от 11.09.2013 г., издадена от заместник- директор на Главна дирекция „Национална Полиция" - МВР, с която на оспорващия е отказано снемане на полицейска регистрация № 50759/16.02.1999 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: